

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Απευθύνεται στους συντονιστές-καθηγητές για τη δημιουργία μικρού μήκους ταινίας στο πλαίσιο Προγράμματος Σχολικής Δραστηριότητας

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟ

Σενάριο είναι μια ιστορία που λέγεται με εικόνες.

Ο κινηματογράφος είναι ένα οπτικό μέσον που δραματοποιεί κάποια ιστορία. Αυτή η ιστορία, όπως συμβαίνει κατά κανόνα, έχει αρχή, μέση και τέλος. Έτσι λοιπόν, το σενάριο χωρίζεται:

- στην **εισαγωγή** (το πρώτο ¼ της ταινίας) στην οποία εισάγεται ένας ήρωας (ή περισσότεροι) και προβάλλεται ένα ερώτημα,
- στη **σύγκρουση** (τα επόμενα 2/4 της ταινίας), όπου ο ήρωας αποφασίζει να κυνηγήσει το στόχο του, συναντά και ξεπερνά εμπόδια, και τέλος
- στη **λύση** της ταινίας, το τελευταίο ¼, κατά το οποίο παρακολουθούμε την τελική «μάχη» του ήρωα και την απάντηση στο ερώτημα που εμφανίστηκε στην αρχή: Θα πετύχει ο ήρωας τον στόχο του;

Αυτή η δομή είναι ο «ακαδημαϊκός» τρόπος να διηγηθούμε την ιστορία μας. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι απαγορεύονται οι «πειραματικές» προσεγγίσεις.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΟΣ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

- Η **κλιμάκωση**. Η πορεία προς τη «λύση» της ιστορίας μας πρέπει να είναι μέσα από εμπόδια-προβλήματα, όπου κλιμακωτά η λύση του ενός οδηγεί στο άλλο, μέχρι την κορύφωσή τους. Αυτή η κλιμάκωση κάνει μέτοχο το θεατή, του κινεί το ενδιαφέρον για τα «δρώμενα» και του εντείνει την αγωνία μέχρι να έρθει η «λύση».
- Η **συνοχή**. Είναι η λογική σχέση που χαρακτηρίζει το κάθε δραματουργικό στοιχείο (χαρακτήρας, πλοκή, διάλογος, μύθος).

- Το κίνητρο. Οι ενέργειες των ηρώων θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα της ανάγκης. Κάθε γεγονός να μην είναι αυθαίρετο, αλλά να μπορεί να εξηγηθεί. Να είναι εμφανή τα αίτια. Έτσι η ιστορία μας αποκτά δραματουργική υπόσταση.
- Οι συγκρούσεις. Χωρίς συγκρούσεις δεν υπάρχει ιστορία. Οι συγκρούσεις μεταξύ των ηρώων ή των καταστάσεων δημιουργούν τα γεγονότα και αυτά με τη σειρά τους την ιστορία. Η κύρια σύγκρουση παράγεται μεταξύ του ήρωα και του κυρίαρχου προβλήματος που διατρέχει την ιστορία μας και ο ήρωας καλείται να το λύσει.

Οι συγκρούσεις είναι:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ σύγκρουση, η οποία προκαλείται από την ίδια τη συνείδηση του ήρωα ή την συναισθηματική του κατάσταση. Όταν δηλαδή ο ήρωας είναι αναγκασμένος να δράσει κόντρα στις ιδέες του, στα πιστεύω του, στην καρδιά του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ σύγκρουση, όταν ο ήρωας ή οι ήρωές μας συγκρούονται με άλλους που έχουν διαφορετικές επιδιώξεις από αυτούς ή αγωνίζονται ν' αντιμετωπίσουν μια φυσική κατάσταση.

- Ο ρυθμός. Η διάρκεια της κάθε σκηνής και ο διάλογος πρέπει να έχουν την αναγκαία έκταση. Να μην υπάρχει δηλαδή ούτε φλυαρία ούτε πλατειασμός.
- Οι διάλογοι. Πρέπει να υπάρχει φυσικότητα. Τα λόγια του κάθε ήρωα να έχουν να κάνουν με τα βιώματά του, τον κοινωνικό του χώρο, το μορφωτικό του επίπεδο, τις ανάγκες του.
- Το περιβάλλον. Πρέπει να γνωρίζουμε πως λειτουργεί ο κάθε χώρος. Το αστικό σπίτι ή το καλύβι του βοσκού; Το Κάστρο της Χώρας ή ο Κάμπος; Η πόλη ή το απομακρυσμένο χωριό; Μόνο τότε θα είναι βιωματική η συμπεριφορά των ηρώων μας, τα λόγια τους και πειστικές οι συγκρούσεις.
- Το ύφος. Η κάθε ταινία πρέπει να έχει το δικό της ύφος. Αυτό πρέπει να το υπαινίσσεται το σενάριο. Το ενιαίο ύφος εξασφαλίζεται με τη συνέπεια όλων των δραματουργικών στοιχείων από την αρχή έως το τέλος της ταινίας και όταν όλα όσα συμβαίνουν έχουν μεταξύ τους διαλεκτική σχέση (αίτιο και αιτιατό).

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

Στο διάλογο και τις ιδέες του έργου δίνει σάρκα και οστά ο ήρωας. Διότι αυτός, με βάση την ιστορία που θα τον βάλουμε να βιώσει, είναι που θα μεταφέρει στο θεατή το θέμα που προαποφασίσαμε. Σε αυτό το σημείο η δουλειά του σεναριογράφου είναι να απαντά σε δεκάδες ερωτήσεις. Θα είναι αγόρι ή κορίτσι; Ήρωας ή αντιήρωας. Ντόπιος ή από άλλο τόπο; Αν είναι από άλλο τόπο, από ποιο; Σκεφτόμαστε προσεχτικά την ταυτότητα του ήρωά μας. Πριν περιγράψουμε οποιαδήποτε πράξη του, οφείλουμε να γνωρίζουμε γιατί την κάνει. Ακόμη κι αν αυτά δεν φανούν ποτέ στην οθόνη, εμείς πρέπει να γνωρίζουμε το παρελθόν του, τα πιθανά «τραύματά» του, τα σχέδιά του, τις φιλοδοξίες του και όλα τα στοιχεία που συγκροτούν την προσωπικότητά του. Αν ο ήρωάς μας ζει σε μια άλλη εποχή, ή σε μια συγκεκριμένη πόλη ή οτιδήποτε άλλο, θα πρέπει να κάνουμε την έρευνά μας, το απαραίτητο διάβασμα και τις βόλτες μας στα μέρη που κινείται. Όλα αυτά είναι προαπαιτούμενα προκειμένου ο ήρωας που πλάθουμε να έχει αληθοφάνεια.

Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Η αρχή και το τέλος είναι ουσιαστικά στοιχεία κάθε καλοχτισμένου σεναρίου. Ο καλύτερος τρόπος για να αρχίσουμε είναι: να ξέρουμε πως θα τελειώσουμε. Αν ξέρουμε το τέλος μας, μπορούμε να διαλέξουμε αποτελεσματικά και την αρχή μας, αρκεί να επινοήσουμε ένα γεγονός που θα μας οδηγήσει εκεί.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

Όταν διασκευάζουμε (ένα βιβλίο, ένα μυθιστόρημα, ένα θεατρικό έργο, ένα άρθρο μιας εφημερίδας, ένα τραγούδι, ένα ποίημα) για τον κινηματογράφο είναι σαν να γράφουμε ένα καινούργιο σενάριο από την αρχή. Διασκευάζω σημαίνει μεταφράζω από ένα μέσον σε ένα άλλο (βιβλίο – σενάριο). Το μυθιστόρημα, το θεατρικό έργο, το άρθρο ή το τραγούδι που διασκευάζουμε θεωρείται μόνο το αρχικό ερέθισμα, η πηγή, η πρώτη ύλη, τίποτε άλλο. Χρησιμοποιώντας τις βασικές αρχές της σεναριογραφίας διασκευάζουμε το μυθιστόρημα σε σενάριο και δεν είμαστε υποχρεωμένοι να μένουμε πιστοί σε αυτό (στο μυθιστόρημα δηλαδή). Η μοναδική μας έγνοια πρέπει να είναι να το κάνουμε κινηματογραφικό. Γι αυτό πρέπει να είμαστε πιστοί μόνο στο γενικό πνεύμα του αρχικού μας υλικού. Αν π.χ. γράφουμε ένα ιστορικό σενάριο δεν είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε ακριβείς με τα πρόσωπα που χρησιμοποιούμε, πρέπει να είμαστε πιστοί στα γεγονότα και τα αποτελέσματά τους. Έτσι λοιπόν, αν χρειαστεί να προσθέσουμε σκηνές, το κάνουμε χωρίς φόβο.

Παρακάτω, ως παράδειγμα, σας παραθέτω απόσπασμα από το βιβλίο του Syd Field «ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ» (εκδόσεις Κάλβος).

«... Ο τρόπος που προσεγγίζετε τη ζωή του ήρωά σας προσδίδει στο σενάριό σας μια στοιχειώδη μυθοπλαστική κατεύθυνση, που χωρίς αυτήν είναι αδύνατο να υπάρξει σενάριο.

Πριν λίγο καιρό μια μαθήτριά μου πήρε τα δικαιώματα για να γράψει ένα σενάριο με θέμα τη ζωή της πρώτης γυναίκας που έγινε αρχισυντάκτης στη χώρα. Προσπάθησε να τα βάλει όλα μέσα στο κείμενό της. Την παιδική ηλικία της ηρωίδας, γιατί είχε ενδιαφέρον. Το γάμο και την οικογενειακή της ζωή, γιατί ήσαν έξω από τα συνηθισμένα κλισέ. Τα πρώτα χρόνια δουλειάς της, γιατί ήσαν συναρπαστικά. Την αρχή της αρχισυντακτικής της καριέρας, γιατί έμεινε στην ιστορία.

Προσπάθησα να την πείσω ότι έπρεπε να εστιάσει το σενάριό της σε μερικά μόνο γεγονότα της ζωής εκείνης της γυναίκας. Η μαθήτριά μου, όμως, ήταν τόσο συναισθηματικά δεμένη με τη δουλειά της που δεν μπορούσε να δει τίποτα αντικειμενικά. Τότε της έδωσα μια άσκηση, της είπα να μου φέρει το μύθος γραμμένο σε λίγες σελίδες. Μου έφερε 26 σελίδες και δεν είχε γράψει παρά την μισή βιογραφία της ηρωίδας της! Εκείνο το πράγμα δεν ήταν μύθος, ήταν μια ανιαρή παράταξη ημερομηνιών. Της είπα ότι δεν ήταν καλό, της πρότεινα να διαλέξει μία ή δύο περίφημες υποθέσεις, τις οποίες η ηρωίδα της είχε καλύψει δημοσιογραφικά. Μια βδομάδα αργότερα ήρθε και μου είπε ότι της ήταν αδύνατο να διαλέξει, γιατί δεν ήξερε, μέσα σε τόσες, ποιες ήσαν οι πιο κατάλληλες για να δομήσει το μύθο της. Νικημένη, αμφιταλαντευόμενη και καταπτοημένη αποκαρδιώθηκε και τα παράτησε. Μια μέρα με πήρε στο τηλέφωνο κλαίγοντας, της ξανάπα, λοιπόν, να διαλέξει τρία από τα πιο χαρακτηριστικά γεγονότα της ζωής της ηρωίδας της και, αν χρειαζόταν, να ρωτήσει την ίδια την ηρωίδα ποια νομίζει εκείνη ότι ήσαν τα πιο ενδιαφέροντα γεγονότα της ζωής της. Αυτή την φορά έκανε ότι της είπα. Κατασκεύασε το μύθο, που της έλειπε, κι έγραψε το σενάριο.

...Διαλέξτε προσεχτικά εκείνα μόνο τα επεισόδια που θα προβάλουν καθαρά το μύθο σας, θα φωτίσουν τους ήρωές σας και θα αποτελέσουν σωστά δραματικά και οπτικά (κινηματογραφικά) στοιχεία. Το σενάριο πρέπει να βασίζεται στις δραματικές ανάγκες του μύθου σας. Το υλικό είναι μια ακατέργαστη πρώτη ύλη μοναχά, είναι η αφετηρία κι όχι το τέρμα της δουλειάς σας...»

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΣΕΝΑΡΙΟΥ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Το κύριο εργαλείο ενός σεναρίου είναι η εικόνα. Το κύριο εργαλείο της λογοτεχνίας είναι οι λέξεις. Όμως και οι σεναριακές εικόνες με λέξεις περιγράφονται.

Παράδειγμα:

Ένας άνθρωπος πληροφορείται ότι κάποιο οικείο του πρόσωπο που επέβαινε σε αυτοκίνητο τράκαρε και μεταφέρθηκε σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο. Σπεύδει στο νοσοκομείο και στη ρεσεψιόν του λένε πως βρίσκεται στο θάλαμο 85 στο βάθος του διαδρόμου.

Η λογοτεχνία την αγωνία αυτού του ανθρώπου θα την περιέγραφε κάπως έτσι:

Η αγωνία του έφτασε στο κατακόρυφο. Ένοιωσε τις δυνάμεις του να τον εγκαταλείπουν. Σε τι κατάσταση θα βρει τον άνθρωπό του; Γεμάτο αίματα; Με κομμένο χέρι; Η καρδιά του χτυπάει σαν τρελή. Αιώνας του φάνηκε ο χρόνος ώσπου να φτάσει στο θάλαμο 85 κ.λπ. κ.λπ.

Ο κινηματογράφος θα βρει άλλη λύση:

Σ' ένα ατέλειωτο διάδρομο ο άνθρωπος προχωράει. Προχωράει... προχωράει...

Δεν χρειάζεται να γραφτεί τίποτα άλλο. Ο ίδιος ο μακρύς διάδρομος, ο χρόνος που απαιτείται για να διανυθεί κορυφώνει την αγωνία.

Μετά ο κάθε σκηνοθέτης θα βρει το δικό του τρόπο να χειριστεί το ζήτημα.

Ο ένας θα προτιμήσει μονοπλάνο με τη μηχανή ακίνητη. Ο άλλος θα σπάσει τη σκηνή σε πλάνα: γενικό, κοντινό ποδιών που περπατούν, τράβελινγκ πίσω και κοντινό στο πρόσωπο κ.λπ. Ένας ιδιοφυής σκηνοθέτης θα βρει κάτι εντελώς έξω από τα κλισέ, κάτι απρόβλεπτο.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ

Το σενάριο είναι τα θεμέλια που πάνω του θα χτιστεί η παραγωγή της ταινίας. Είναι η αρχή και ο οδηγός για όλους τους συντελεστές:

- Ο σκηνοθέτης θα συλλάβει στο μυαλό του την ακριβή εικόνα ολόκληρης της ταινίας. Θα περάσει το όραμά του σε όλους τους συνεργάτες του, ηθοποιούς και τεχνικούς.
- Ο διευθυντής παραγωγής θα μελετήσει το σενάριο και σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη και τους τεχνικούς συντελεστές θα προβλέψει το χρόνο που θα χρειαστεί, την τεχνική υποστήριξη που θα απαιτηθεί, τα ντεκόρ, τα κοστούμια.
- Ο βοηθός σκηνοθέτης θα το αναλύσει για να βγάλει τις ανάγκες σε ρόλους, χώρους, εσωτερικά-εξωτερικά γυρίσματα, ημερήσια-νυχτερινά κ.λπ.
- Ο σκηνογράφος θα δει την αναγκαιότητα των σκηνικών σε στυλ, φυσικούς χώρους, κατασκευές, παρεμβάσεις.
- Ο ενδυματολόγος θα φροντίσει το πώς και το με τι θα ντύσει τους ηθοποιούς.
- Ο φροντιστής θα εντοπίσει τα μικροαντικείμενα που θα απαιτηθούν.
- Το σκριπτι για να παρακολουθεί τις σωστές συνδέσεις από πλάνο σε πλάνο, από σκηνή σε σκηνή ώστε να μη χάνεται η λογική συνέχεια (π.χ. ένα ποτήρι που ήταν γεμάτο σε μία λήψη να μην αδειάζει «μαγικά» στην επόμενη – είναι αυτό που στον κινηματογράφο ονομάζεται ρακόρ).
- Οι ηθοποιοί θα μάθουν τους διαλόγους, θα κάνουν μια πρώτη προσέγγιση του ρόλου και κατόπιν σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη θα πλάσουν έναν ολοκληρωμένο χαρακτήρα.
- Ο διευθυντής φωτογραφίας θα αναζητήσει την ατμόσφαιρα που θα προτείνει στον σκηνοθέτη.

Στο σημείο αυτό σας προτείνω: οι μαθητές που κρίνονται ότι δεν θα μπορούσαν να καλύψουν ένα ρόλο ηθοποιού, να καλύψουν το ρόλο ενός συντελεστή (βοηθός σκηνοθέτης, σκριπτι, φροντιστής κ.λπ.).

Τα πάντα λοιπόν αρχίζουν από το σενάριο. Είναι η ταινία μας, αποτυπωμένη σε σελίδες αντί για εικόνες. Είναι η ιδέα μας που θα μεταμορφωθεί σε δομημένο έργο, μετά από πολλή επεξεργασία, πολλή συζήτηση με τους συνεργάτες που θα διαλέξουμε να μας βοηθήσουν και με πολλές σκέψεις του στυλ «πώς να το τελειώσω;» ή «τι να βάλω για αρχή;» ή «μετά τι θα γίνει;»...

Πριν λοιπόν ξεκινήσουμε να γράφουμε, συγκεκριμενοποιούμε με τι θέλουμε να ασχοληθούμε. Τι θέλουμε να πούμε με την ταινία.

Το κεντρικό θέμα του φετινού Φεστιβάλ της «Cινεμάθειας» είναι το «Ταξίδι».

Τι «κουβαλά» μαζί της η λέξη ταξίδι; (Σκέψεις, αναμνήσεις, τραγούδια, συναισθήματα)

Ποιες είναι οι λέξεις-σύμβολα του ταξιδιού; (Ουρανός – θάλασσα – δρόμος)

Με τι είδους ταξίδι θέλουμε να ασχοληθούμε; (Περιηγητικό, Ταξίδι μετανάστευσης, Αναψυχής, Απόδρασης, Ταξίδι της φαντασίας, Συμβολικό ταξίδι, Ταξίδι στην Ιστορία, Ταξίδι στον Πολιτισμό, Ταξίδι στην Αρχαιολογία...)

Παρακάτω, σας παραθέτω ένα παράδειγμα συγγραφής σεναρίου, το οποίο βρήκα στο διαδίκτυο και θεωρώ ότι θα χρησιμεύσει σαν «μπούσουλας».

- **Κεντρική ιδέα** (π.χ. τα παιδιά μιας γειτονιάς δεν έχουν χώρο για παιχνίδι και αντιδρούν).
- **Χρόνο και τόπο** (π.χ. μια Κυριακή σε μια γειτονιά της Ρόδου).
- **Παρουσίαση μιας υπάρχουσας κατάστασης** (π.χ. τα παιδιά δεν έχουν χώρους να παίξουν και δυσανασχετούν).
- **Σύγκρουση** των προσώπων με σκοπό την αλλαγή της υπάρχουσας κατάστασης, ή ανατροπή της κατάστασης από κάποιον εξωτερικό παράγοντα (π.χ. τα παιδιά κλείνουν το δρόμο για να παίξουν ποδόσφαιρο και δεν αφήνουν τα αυτοκίνητα να περάσουν).
- **Πλοκή της δράσης και σασπένς** (π.χ. οι οδηγοί θυμώνουν και φωνάζουν στα παιδιά).

- **Κορυφαία σκηνή** στην οποία κορυφώνεται η δράση (π.χ. καθώς οι οδηγοί λογομαχούν με τα παιδιά, ένα ασθενοφόρο περνάει κορνάροντας από δίπλα τους και σταματάει λίγο πιο κάτω, όπου ένα παιδί έχει χτυπήσει από ένα διερχόμενο αυτοκίνητο).
- **Λύση του προβλήματος** (π.χ. αφού συγκεντρώνεται όλη η γειτονιά στο σημείο του ατυχήματος, αποφασίζουν να πάνε στο δήμαρχο και να του ζητήσουν να φτιάξει μια παιδική χαρά και ένα γήπεδο, πράγμα που γίνεται τελικά).

Το **πρώτο βήμα** κατά τη συγγραφή του σεναρίου μας, είναι να κάνουμε μια σύνοψη της ιστορίας μας. Η σύνοψή μας θα πρέπει να είναι σύντομη (10-15 γραμμές) και να φανερώνει την κεντρική ιδέα της ταινίας που θέλουμε να φτιάξουμε, δίνοντας ταυτόχρονα τις εξής πληροφορίες:

- Ποιος (ή ποιοι): π.χ. τα παιδιά μιας γειτονιάς
- Πού: π.χ. στη Ρόδο
- Πότε: π.χ. μια Κυριακή πρωί
- Τι: (κάνει ή συμβαίνει) π.χ. αποφάσισαν να κλείσουν το δρόμο
- Γιατί: π.χ. για να παίξουν
- Τι άλλο συμβαίνει (αντιδράσεις ή συνέπειες του αρχικού γεγονότος: π.χ. ακολουθεί σύγκρουση των παιδιών με τους οδηγούς. Ένα τροχαίο πείθει τους μεγάλους να βοηθήσουν τα παιδιά).

Έτσι, αν κάνουμε τη σύνοψη της ιστορίας που χρησιμοποιήσαμε παραπάνω ως παράδειγμα, αυτή θα έχει την ακόλουθη μορφή:

Τα παιδιά μιας γειτονιάς στη Ρόδο, αποφασίζουν μια Κυριακή πρωί, να κλείσουν το δρόμο της γειτονιάς τους για να παίξουν ποδόσφαιρο, επειδή δεν υπάρχει στη γειτονιά κάποιος χώρος κατάλληλος. Οι οδηγοί όμως ενοχλούνται και φωνάζουν στα παιδιά. Τότε, περνάει δίπλα τους κορνάροντας ένα ασθενοφόρο, το οποίο σταματάει λίγο πιο κάτω. Τρέχοντας όλοι να δουν τι συνέβη, βλέπουν ένα παιδάκι να είναι πεσμένο μπροστά από ένα αυτοκίνητο και να κλαίει κρατώντας το πόδι του. Το ατύχημα έγινε καθώς το παιδί έτρεξε στο δρόμο για να πιάσει τη μπάλα που του έφυγε. Ακολουθεί συζήτηση μεταξύ των γειτόνων και αποφασίζεται να πάνε στο δήμαρχο και να του ζητήσουν να φτιάξει παιδική χαρά και γήπεδο ποδοσφαίρου.

Έτσι, μετά από 6 μήνες, τα παιδιά της γειτονιάς μπορούν να παίζουν στο νέο γήπεδο που έφτιαξε ο δήμαρχος, χωρίς να κινδυνεύουν.

Αφού κάνουμε τη σύνοψη, περνάμε στο δεύτερο βήμα που είναι η επεξεργασία της (δηλαδή, η τελική μορφή σεναρίου). Η επεξεργασμένη μορφή μιας σύνοψης θα πρέπει καταρχήν να είναι απαλλαγμένη από όλα τα λογοτεχνικά στοιχεία που μπορεί να είχε αρχικά, και να αποτελείται από λιτές περιγραφές των πράξεων των προσώπων και από τους διαλόγους του έργου. Βασική μας δουλειά, κατά την επεξεργασία της σύνοψής μας, είναι να χωρίσουμε το κείμενο σε σκηνές με βάση την εξέλιξη της δράσης. Ταυτόχρονα με το χωρισμό της δράσης σε σκηνές, γράφουμε και τους διαλόγους, οι οποίοι θα πρέπει να είναι σύντομοι.

Τίτλος: «Εγώ πού θα παίξω;»

Πρόσωπα: 6 παιδιά, 2 οδηγοί, 4 γείτονες, 1 τραυματισμένο παιδί, 2 νοσοκόμοι, 1 οδηγός ατυχήματος.

Σκηνή 1^η

Πρόσωπα: παιδιά

Χώρος: δρόμος μιας γειτονιάς στην πόλη της Ρόδου

Χρόνος: πρωί Κυριακής

Δράση: Τα παιδιά κάθονται στο πεζοδρόμιο και μιλούν.

Παιδί Α: Παιδιά, παίζουμε ποδόσφαιρο;

Παιδί Β: Πού να παίζουμε; Αφού περνάνε αυτοκίνητα...

Παιδί Α: Να κλείσουμε το δρόμο με πέτρες, να μην περνάνε!

Παιδί Γ: Ναι, ρε παιδιά. Καλά λέει. Αφού δεν υπάρχει άλλος χώρος να παίζουμε!

Δράση: Τα παιδιά μαζεύουν πέτρες και κλείνουν το δρόμο. Έπειτα παίζουν ποδόσφαιρο.

Σκηνή 2^η

Πρόσωπα: παιδιά, οδηγοί

Χώρος: η μια άκρη του δρόμου

Χρόνος: αμέσως μετά

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δράση: Τα αυτοκίνητα κορνάρουν για να περάσουν. Τα παιδιά σταματούν και πηγαίνουν κοντά. Οι οδηγοί βγαίνουν από τα αυτοκίνητα και φωνάζουν στα παιδιά.

Οδηγός Α: Φύγετε γρήγορα απ' τη μέση, πριν θυμώσω!

Παιδί Α: Εσείς μπορείτε να πάτε γύρω-γύρω. Εμείς, όμως δεν έχουμε που να παίξουμε...

Οδηγός Β: Οι δρόμοι είναι για τ' αυτοκίνητα. Κάντε στην άκρη γρήγορα.

Δράση: Ο οδηγός Β μετακινεί τις πέτρες στην άκρη και πάει προς το αυτοκίνητό του. Ξαφνικά ακούγεται σειρήνα ασθενοφόρου και ένα ασθενοφόρο περνάει από πίσω τους και σταματάει λίγο πιο κάτω.

Οδηγός Α: Κάτι έγινε! Πάμε να δούμε...

Δράση: Μπροστά οι οδηγοί και πίσω τους τα παιδιά και κάποιοι γείτονες, τρέχουν προς το μέρος που χάθηκε το ασθενοφόρο.

Σκηνή 3^η

Πρόσωπα: παιδιά, οδηγοί, τραυματισμένο παιδί, οδηγός ατυχήματος, νοσοκόμοι, γείτονες

Χώρος: ένας διπλανός δρόμος

Χρόνος: αμέσως μετά

Δράση: Ένα παιδί είναι πεσμένο στο δρόμο, μπροστά από ένα αυτοκίνητο, και κλαίει, κρατώντας το πόδι του. Οι δύο νοσοκόμοι το φροντίζουν.

Οδηγός ατυχ.: Δεν έφταιγα εγώ, σας τ' ορκίζομαι! Το παιδί πετάχτηκε μπροστά μου...

Γείτονας Α: Αλήθεια λέει. Το παιδί έτρεξε να πιάσει τη μπάλα χωρίς να προσέξει...

Γείτονας Β: Αυτά συμβαίνουν γιατί τα παιδιά δεν έχουν που να παίξουν. Δε φταίνε όμως αυτά. Εμείς φταίμε που δεν τους φτιάχνουμε χώρους.

Γείτονας Γ: Έχεις δίκιο! Τα παιδιά μας κινδυνεύουν. Πρέπει να κάνουμε κάτι!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Παιδί Α: Να μας φτιάξετε γήπεδο!
Παιδί Β: Και παιδική χαρά!
Γείτονας Δ: Εντάξει παιδιά. Αύριο κιόλας θα πάμε στο δήμαρχο και θα απαιτήσουμε να μας φτιάξει αυτά που ζητάτε!
Γείτονες: (Όλοι μαζί) Ναι, ναι, αυτό θα κάνουμε!

ΚΑΡΤΑ: «Έτσι, 6 μήνες αργότερα...»

Σκηνή 4^η

Πρόσωπα: παιδιά
Χώρος: το νέο γήπεδο
Χρόνος: 6 μήνες αργότερα

Δράση: Τα παιδιά παίζουν μπάλα στο γήπεδο. Ακούγονται οι φωνές τους και ο ήχος της μπάλας.

Παιδί Α: Πέτα!
Παιδί Β: Κάνε πάσα!
Παιδί Γ: Γκοοοολ!

ΤΕΛΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Το σενάριο είναι έτοιμο να παραδοθεί στον σκηνοθέτη για να το μελετήσει και να αποφασίσει με ποιόν τρόπο θα το υλοποιήσει.

Καλή επιτυχία στο πρώτο βήμα
για τη δημιουργία της ταινίας σας!
Έλενα Καλογρίδου